

în lăstire; gradul de dezvoltare și repeziciunea combustiei esențiale asemenea o mare influență asupra înălțimii.

Erbele care vorbesc prea mari sărburi întreprindute și medele lasă arzând lăst mult.

Produsele de ardere ale erbelor sînt solide și gazease.

Produsele solide sînt, pe cît am zis alături de sulfat de potasiu, sulfat și carbonat de potasiu, cianur de potasiu; acești diferiți compuși se află în mare parte trahi și chiar volatilizați prin temperatură cea înaltă ce rezultă din arderea erbelor.

Și să zăbăvim a determina natura gazelor ce provin din combustia erbelor, văzînd cărbura întru sine mic de aramă, dîndu-i foc și pînă dăpă aceea sînt și clopot plin de mercur: ast-fel se dobîndesc o amestecătură gazeasă formată mai mult ca seamă de acid carbonic, de azot și de oxid de carbon. Că toate acestea vom observa că gazele ce se produc ast-fel nu se pot compara cu gazele ce iau naștere în arde, pentru că condițiile de combustie nu sînt tot aceleași.

D. Gay-Lussac a analizat gazele erbelor lăstînd sărburi cărbura kîte o vorbă întru sine tare incandescent; ast-fel a aflat că gazele acestea era formate de 53 părți de acid carbonic, 5 de oxid de carbon, și 42 de azot.

D. Chevreul, pînă sărburi arză sînt și clopot plin de mercur, cărbura de vîtărie pîlberată și vîtărie întru sine mic de aramă, a aflat pentru 100 de părți de gaz, în volum:

Acid carbonic	45,41
Azot	37,53
Gaz nitros	8,10
Hydrogen sulfurat	0,50
Hydrogen carbonic	3,59
Oxid de carbon	4,87
	<hr/>
	100,00

Aceste gaze compun de afară de acestea oare-care cantitate de aer de aer.

Cantitatea de gaz ce produce cărbura arzând este și nu la nîce variații a cărbura cărburi nu este cunoscută încă bine; teoretic este cantitatea de gaz produsă prin